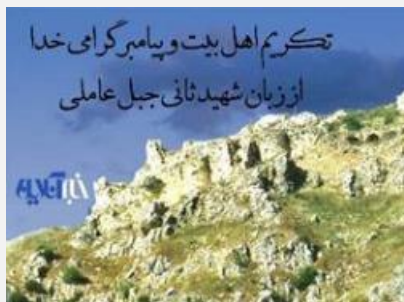

استفاده از حروف (ص) و (ع) برای پیامبر و اهل بیت از نگاه فقهی که سرش را بریدند

شهید ثانی جبل عاملی در نوشته ای درباره آداب تکریم نام اهل بیت در نگارش نکاتی را ذکر کرده است.

شهید ثانی جبل عاملی در نوشته ای درباره آداب تکریم نام اهل بیت در نگارش نکاتی را ذکر کرده است.

زین الدین احمد عاملی معروف به شهید ثانی از بزرگترین فقیهان و دانشمندان شیعه در سده دهم هجری است. او از اکابر متبحر در علوم اسلامی و یکی از استوانه های فقهی و اجتهادی است که توانست فقه اسلامی را به نقاط مختلف جهان بسط و انتشار دهد. شهید ثانی در اخلاق اسلامی، زهد و تقوا، طهارت و تعالی روح، دانش و حکمت و اخلاص و پاکی نیت به درجه ای رسیده بود که به گفته بعضی از بزرگان تا مرز عصمت پیش رفته بود.

اما در نهایت فردی که تسویه حساب خصوصی با او داشت باعث شد، چنین دانشمند با فضیلتی کشته شود. رستم پاشا، وزیر سلطان سلیم عثمانی در پی دستگیری این فقیه بزرگ با تحریک دشمنان شیخ ثانی سر او را از تنش جدا کرد.

شهید ثانی نوشته های ارزشمند بسیاری دارد. او در کتاب [#171&منیه المرید فی آداب المفید و المستفید](#)؛ که درباره بیان آداب تعلیم و تعلم و وظایف متقابل استاد و شاگرد و در بیان فضیلت دانش ورزی است، درباره آداب نوشتن کتاب و متن های دینی هم تذکراتی داده و نوشته است.

در سالروز ولادت این دانشمند جبل عاملی شیعه، بخشی از این کتاب را که درباره شیوه نوشتن اسامی پیامبر خدا و اهل بیت که درود خدا بر آنها باد، نوشته شده به انتخاب خبرآنلاین می خوانید.

[#171&](#)؛ بهتر است انسان به هنگام نگارش و استنساخ کتب دینی طاهر و رو به قبله بوده و بدن؛ جامه، مرکب، قلم و نوشت افزار دیگ، پاک و طاهر باشد و نوشتار خود را با نام خدای مهربان و ستایش او و درود بر پیامبر و خاندانش آغاز کند.

در هر جا نام خداوند متعال را می نگارد، باید به دنبال آن اوصافی را که حاکی از تعظیم و احترام است بنویسد. امثال (تعالی، سبحانه، عز وجل). حتی شایسته است هنگام نوشتن اسم خداوند تعالی از نام و صفت او نیز به زبان یاد کرد.

و آنگاه که اسم مبارک پیامبر اکرم(صلی الله و علیه و آله) را می نگارد، درود و تحیات خداوند بر او و خاندانش را نیز بنویسد، {صلی الله علیه و آله} همین درود را علاوه بر نگارش به زبان آورد.

در نگارش درود بر پیامبر و خاندانش نباید فشرده نویسی کرد و این درود را به رمز نوشت و نویسنده از این که ناگزیر می شود این درود را مکرر بنویسد آزرده و ملول نشود، اگر چه ناچار باشد این درود را حتی در یک سطر، مکرر بنویسد.

عده ای از افراد محروم و ناکام، درود بر پیامبر (صلی الله علیه و آله) را به طور رمزی و فشرده می نگارند و مثلاً می نویسند: صلعم،

صلم، (ص)، صلم(که فشرده صلوات الله علیه، یا صلی الله علیه و آله و سلم است) که چنین کاری به منزله ترک اولی و شانه خالی کردن از زیر بار وظیفه شایسته و مغایر با نصوص دنیا است.

کمترین نتیجه سوئی که از رهگذر اهمال در تکمیل و تفصیل درود بر پیامبر صلوات الله علیه به هنگام نگارش عارض انسان می گردد، همان محرومیت از پاداش عظیمی است که فقط از طریق نگارش درود بر پیامبر اکرم عائد انسان می شود.

از رسول اکرم صلوات الله علیه روایت شده است که فرمود: «اگر کسی در نوشتاری که نام من در آن یاد می شود، بر من درود فرستد و درود بر من بنگارد، تا وقتی که نام من در آن نوشتار باقی است، فرشتگان آسمانی از خداوند متعال برای او طلب آمرزش می نماید.«